

treba li reći rale nišavić

Treba li sve reći
skidati poslednje tkivo
s ogolele kosti,
uvlačiti vid pod kožu
skrivate prste. Neuhvatljiva je
lisičja čud.

Provlačiti pritajeno ruke kroz
zmijnji svrljak.
stisnuti ruke na asfaltu, u čestaru
treba li sve reći,
put do izvorske vode nije dalek
zagledani u svednevnji protok detinjski
odmeravamo pitkost.

Domišljeno tražimo pravo mesto
u sivo se boji meda,
predgrađa mirisu na staro gvožde
i nejasne reči.
Dal' usmeriti pogled u sunčev krug
poigravajući se rečju i gradskim senkama.

trim staza

zoran lekić

trčim
dakle jesam

staza je
i ispred i iza mene

niko mi
nikad ne ide u susret
samo me pretrče
ili pregaze

kad naletim
na niski
palisad
trčanje prestaje

u ustima
osetim pravi ukus
staze
i mokrih vlati trave

sedeo je u prvoj klupi

lučijan turika

* * *

Bog je bio hemičar
da stavim još soli
grašak iz konzerve je očajan
zemlja je prokleto okrugla
osećam pritisak na temenu
mozak vri
palac leve noge sliva mi se u mozak
oni gore misle nogama
zatvorili slavini išciriće ti moždina
odsekao si nokte
napolju sunce podgreva buvlja krila
na tabli bezbroj otisaka

2y + 2x

3yx

rezultat gradnje mravinjaka je mravinjak
peri ruke vlasta kolera
bog svoje ruke redovno pere
lakmus pokazuje prisustvo kiseline

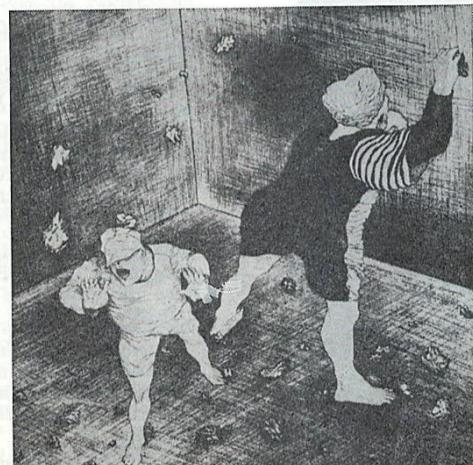
* * *

Jesi li ikad umro
prvo umreš
posle toga shvatiš da nisi
da nisi više među živima
obrćeš se na 33
pokušavaš da vičeš jer sam sebi postaješ
nejasan

oduvek sam voleo sok od jagoda
krv prestaje da bije u slepoočnicama
oči su fotografski aparat
iz njih čitaju smrt onih pet minuta pre

jesi li nekad imao oca na okidanje
elektronik
danas je sve moguće

udovi su ti teški
u glavi lupaju hemingwayeva zvona
nije loše
nisu me zaboravili
kažu pisao je pesme
sedeo je u prvoj klupi sa doktorovim sinom

dve pesme

ileana ursu

Prošla sam kroz dane bez korena
čoveče
Nemam senke. Idem
u susret suncu
tražeći umorne prijatelje
koji se smeju topljjenju planina
mojoj senci.

Nemam senke
Prolazim i ne čujem
Zamišljam jedan lak dan

* * *
Ni raspletene
ni beskrajne
ništa

ni prastari tvoji običaji
ja nemam
ni vatre
ni stare vatre
ni raspletene
ni beskrajne
ništa

zadrži me samo
da kapke ne sklopim
da ne zalutam
oznojana

S rumunskog preveo autor

četiri haikua

bojan jovanović

* * *
Zaboravljen hleb
otvrdlom korom
ranjava mi usta

* * *
Na užvitlanom listu
zrno prašnine
uspravlja put

* * *
Na kraju
zategnutog zraka
zgužvana pučina

* * *
Spaljujem pesmu
dim je prevodi
na svoj jezik